

Slotsplads, altsaa der, hvor Ruinen nu staa, og man derved har afskaaret Muligheden for, at Rigsdagsbygningen kan komme til at ligge et andet Sted paa Slotsholmen. Det forekommer der mig at være Konsekvens i, naar man ikke vil gaa med til det foreliggende, da at stille Forslag om en ny Lov, hvad man jo selvfølgelig altid kan gøre — der er jo ikke noget som helst i Vejen for at ændre en tidligere Lov. Men nu at gaa den Vej at udskrive ny Konkurrence paa det gamle Grundlag, hvor Arkitekterne have faaet det videst mulige Spillerum, forekommer mig at være ganske ørkesløst.

Jeg maa dog tilføje endnu, at den Omstændighed, at der i Programmet staa, at Kongens Lokaler skulle ligge i Hovedfløjen med Udsigt til den foran Slottet liggende Plads, betyder jo ikke, at Kongeafdelingen ene og alene skal ligge der. Det har netop ogsaa det ærede Medlem for Kalundborg med Styrke hævdet, og han har i den offentlige Udtalelse, han har fremsat om den Sag, ment, at det var rigtigt, at vi gik den Vej; at Kongen fik Halvdelen af Façaden og Rigsdagen den øvrige Façade, og saa tænkte han sig, at Højesteret anbringes i den Bygning, hvor det gamle Hofteater nu er. Det er klart, at om denne Ordning kunde kunstnerisk gennemføres, hvad den jo ikke kan, var det en Ordning, man kunde gaa til, thi Ligestillingen er der ganske opretholdt. Jeg skulde dog tillade mig at tro, at hverken Kongemagten eller Rigsdagens Værdighed har noget at gøre med, om Grænsen mellem de Dele, der indtages af Slottet, ligger nogle Alen mere til den ene eller den anden Side. Men saa er det jo saa, at man ikke alene har ønsket, at Rigsdag og Konge skulle have deres Afdeling i den ny Borg, men man har ogsaa ønsket Højesteret derop, og Højesteret kan man selvfølgelig ikke ønske at behandle paa den Maade, at man siger: Hvis vi faa nogen Plads tilovers, kan Højesteret anbringes der. Man har ønsket, at den skulde have en lignende fremtrædende Plads i det hele Bygningskompleks som de øvrige Statsinstitutioner. Og det er jo kommet frem i endnu langt højere Grad i det ændrede Projekt end i det første. Det kan dog ikke fragaas, at det derved har maattet gaa ud over de for Kongemagten bestemte Lokaler derved, at Højesteret ogsaa tager en Del af Beletagen, det samme Sted, hvor Kongen har sine Hovedrepræsentationslokaler og ogsaa Tingenes Sale ligge. Det kommer derved

i ganske følelig Grad udelukkende til at gaa ud over de Kongen forbeholdte Lokaler. Ogsaa af den Grund kan ingen sige noget som helst imod, at Grænsen mellem Kongens og Rigsdagens Lokaler rykkes fra Midten noget henimod Syd. Ligestillingen er gennemført saa fuldstændigt, som det overhovedet paa nogen Maade er muligt. Det har været mig en stor Glæde ved mine Overvejelser angaaende denne Sag at faa en saa varm Tilslutning fra det ærede Medlem for Kalundborg, der staa i stik Modstrid, heldigvis, til den Opfattelse, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) gjorde gældende.

Det er blevet sagt, at Rigsdagens Façade vender ud til en mørk og skummel Gaard. Jeg tror, Udtrykket er ganske misvisende. Bredgade — som vi her vende ud imod — har, saa vidt jeg ved, en Bredde af 24 Alen, hvorimod Rigsdagsgaarden har en Bredde af 64 eller 65 Alen, altsaa over 2½ Gang saa meget. Det kan man dog ikke kalde en mørk og skummel Gaard. Og kunde man realisere de Tanker, det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) har fremsat, er jo denne Façade og Rigsdagen fremhævede paa en Maade, som vel maa slaa enhver Tale om manglende Værdighed ned. Jeg maa derfor tilstaa, at jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at der er nogen synderlig Ulyst til at vedtage dette Forslag.

Det ærede Medlem siger saa, at hvilke Grunde der end kunde tale derimod, hjælper det intet; Tingene er forud afgjort. Ak, ja, det er gammel Højretale. Jeg kan mindes, at mange Højremænd ofte have maattet sige: Tingene er forud afgjort, det nytter ikke, hvilke Grunde der taler derimod. At det skulde hænde det ærede Medlem, maa ske paa Slutningen af hans Rigsdagsvirksomhed, at han skulde komme til lignende sørgelige Erfaringer! Men det ærede Medlem kan ikke undre sig over, at man nogenlunde forud ved, hvorledes denne Sags Afgørelse vil falde, thi det er dog ikke det ærede Medlem ubekendt, at vi, der have haft Sæde i Udvalget, gentagne Gange ere blevne anmodede om at konferere med vore Meningsfæller i Tinget og derefter afgive vort Skøn. Og selvfølgelig har ingen villet føre denne Sag frem til Afgørelse her, før man vidste, hvorledes Udfaldet vilde blive. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil faa nogen Glæde af sin Ytring om, at Sagens Udfald er givet, hvilke Grunde der end taler derimod. Thi alle de Grunde, der tale imod,